

در زمین، نگاه کن که چگونه بساط تو ساخته است و جوانب وی فراخ، گسترانیده و از زیر سنگ های سخت، آب های لطیف روان کرده، تا بر روی زمین می رود و به تدریج بیرون می آید.

بازی نصیرالدین، مطالعه و تحقیق، فریاد های کودکان اش، بحث و مناظره با دیگر شاگردان و شادابی اش هنگامی بود که مسئله ای را حل می کرد و پاسخ دلخواهش را می یافت.

اگر خواهی به درجهٔ مورچه قناعت کنی، می باش و اگر نه، راهت داده اند تا در بستان معرفت حق تعالی، تماشا کنی و بیرون آیی؛ چشم باز کن تا عجایب بینی که مدهوش و متحیر شوی.

این هم زیستی و همدلی اقوام ایرانی، پشتوانه ای بسیار شکوهمند برای وطن است و سدی استوار به بلندای ارادهٔ پولادین ایرانیان، پدید می آورد و میهن را در آوردگاه ها، از گزند دشمنان و اهرمن خویان می رهاند.

تا نخواهند، کس را نصیحت مگوی و پند مده؛ خاصه کسی را که پند نشنود که او خود اوفتد. از جای تهمت زده پرهیز کن و از یار بداندیش و بد آموز بگریز.

اگر کسی بر بهتر جوابی قادر بود، صبر کند تا آن سخن، تمام شود، پس جواب خود بگوید بر وجهی که در متقدم طعن نکند و در محاوراتی که به حضور او میان دو کس رود، خوض ننماید و اگر از او پوشیده دارند، استراق سمع نکند و تا او با خود در آن مشارکت ندهند، مداخلت نکند.

هم نشینی با دوست خوب، عامل مهم گرایش به کارهای نیک است، به تجربه، ثابت شده است که انسان، تحت تاثیر رفتار و کردار دوست قرار می گیرد و رفیق بد، عامل ویرانگری و یار و همدم نیکو خصال، باعث شکل گیری و پرورش شخصیت متعالی انسان است.

دوستان واقعی، مثل آئینه، همان قدر که خوبی ها را پیش چشم می آورند، عیب ها را هم به ما می نمایند و مهم تر آنکه این همه را بی صدا و بی هیاهو، بازمی گویند.

طراح: خلفی نیا